

Uklid' si, sakra, ty špinavé ponožky

Napsal uživatel Administrator
Středa, 16 Duben 2008 14:21 -

Tak a je to jako každý den. Špinavé ponožky se válejí pod křeslem. Pěkně jedna vedle druhé, tak jak je skopnul z nohy. Tričko leží zmuchlané na pohovce a vedle něj trůní talíř ze včerejším obědem. Napůl nedopitá sklenice mlíka a vedle nakousaný toust – pozůstatek dnešní snídaně. Proč já, husa, se jenom vdávala?

Vypadá to zpočátku jako skvělý nápad. Zdá se vám, že ho milujete, a co víc, on miluje vás. Týdny jsou plné sexu a ujišťování se o tom, že holky fakt kecaly, když tvrdily, že se po svatbě něco změní. Přejde to plíživě, až si toho skoro nevšimnete.

Když se poprvé svlékne v koupelně a věci nedá do koše, s láskou je seberete ze země a div je nesložíte, aby se miláčkovi v pračce nepomačkaly. Když si poprvé zapomene odnést talíř do dřezu, ještě ho litujete, jak je chudák unavený, má toho přece na triku moc. Když poprvé kouká na fotbal namísto procházky s vámi, vlastně vám to ani nevádí, člověk přece potřebuje být někdy sám.

Jenomže, když se s poprvé stane každodenně, začne vás to pořádně štvát.

Tak mě tak napadá, znáte takovou tu pěknou pasáž ze Saturnina, kdy se píše, že se lidé dělí do tří skupin: prý podle mísy koblih?

První skupina se na ni dívá a napadá ji jenom, že je to něco dobrého k jídlu. Lidi z druhé skupiny napadne, že by tou koblihou mohli po někom hodit. A ta třetí skupina? No, tak ta rovnou háže.

No a tak hážu konečně s úlevou smradlavé ponožky z okna. Hned za nimi letí košile, slipy, sklenice od mléka a tvůj oblíbený talíř, miláčku.

No, a potom možná poletíš ty. Jestli už konečně nepochopíš, že nejsem tvoje služka!